

ชื่อผลงาน คำสำคัญคือ...บทบาทนี้เราทำเพื่อใคร

คำสำคัญ บทบาท หมายถึง การปฏิบัติตามหน้าที่และสิทธิของตนตามสถานภาพในสังคม

สรุปเรื่องเล่าโดยย่อ

“ปัญหา” เกิดขึ้นได้กับทุกคน แต่ขึ้นอยู่กับว่าเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะจัดการกับปัญหานั้นให้ผ่านไปได้อย่างไร เมื่อไม่นานมานี้ ข้าพเจ้าได้ประสบกับปัญหาในที่ทำงาน มีผลทำให้จิตใจขุ่นมัว เหมือนกับกำลังเผชิญกับความผิดหวังถึงขั้นว่าไม่กล้าที่จะไว้วางใจใครได้อีก แต่สุดท้ายต้องหันกลับมามองที่ตัวเราเอง ค่อยๆจับประเด็นปัญหาให้ถูกว่าปัญหาที่เรากำลังเผชิญอยู่ตอนนี้ ถ้าเราควบคุมปัญหานี้ไม่ได้ ผลกระทบจะตกอยู่ที่ใครบ้าง จนมีคำพูดหนึ่งที่เตือนสติเรา “เราเป็นพยาบาล เราทำเพื่อใคร ทำเพื่อคนไข้ หรือเพื่อคนอื่น” ทำให้ตัวเราเองกลับมาคิดทบทวน นานสิ(และคิดได้ว่า) “แต่ละคนมีหน้าที่ ที่ต่างบทบาทกันไป ทบทวนให้ดี บทบาทนี้เราทำเพื่อใคร” เมื่อตัวเราคิดได้ก็ทำให้ **นึกถึงคนอื่น(คนไข้)มากขึ้น นึกถึงตัวเองน้อยลง**

1 วันผ่านไป ข้าพเจ้าได้เข้าทำงานเวรเช้าตามปกติ บอกกับตัวเองก่อนมาว่า “เราจะทำตาม บทบาทของตัวเองให้ดีที่สุด” หลังรับเวรเสร็จข้าพเจ้าได้ตรวจเยี่ยม สอบถามอาการผู้ป่วยร่วมกับทีม ตามปกติ พอถึงเวลาเข้าห้องผู้ป่วยเพื่อไปทำแผล ดูแลความสะอาดทั่วไป จนถึงห้องที่อยู่ท้ายตึก ห้อง 6 ข้าพเจ้าขึ้นรถทำแผลเข้าไปในห้อง “สวัสดิ์ละ คุณป้า” ข้าพเจ้าทักทายคุณป้าวัย 60 กว่าปี คุณแข็งแรงดี มารพ. ด้วยอาการขาซ้ายอักเสบบวมแดง ขาเริ่มยุบวมลอกเป็นสะเก็ด ทำให้คัน ขณะเช็ดเบาๆบริเวณขาซ้าย ลอกสะเก็ดที่เป็นขุยออกให้ “มันจะคันๆลูก เช็ดแล้วมันเย็นดีทำให้เบาคัน” คุณป้าบอกแล้วยิ้ม จากนั้นคุณป้าก็ชวนคุยต่างๆนาๆ รวมถึงเรื่องครอบครัว การแบ่งเวลา การรับส่งเด็กๆไปรร. ถามสารทุกข์สุกดิบราวกับว่า รู้จักกันมานาน คุยไปก็หัวเราะไป จนเราทำความสะอาดบริเวณขาให้เสร็จ “สบายจังเลยลูก ฟรุ้งนี้เวรอะไร มาทำให้ป้าอีกนะ” แต่พอดีว่าวันฟรุ้งนี้หยุด 1 วัน เลยบอกว่า จะมีพยาบาลอีกคนมาทำให้ คุณป้าแกก็พยักหน้ารับ

พอถึงวันที่กลับมาทำงาน เข้ามาห้องคุณป้าเพื่อที่จะทำความสะอาดบริเวณขาที่อักเสบให้เหมือนเดิม คุณป้าทำหน้าที่ใจ ยิ้มแย้ม “มาแล้วหรือลูก ป้าแบ่งกล้วยน้ำว้ากับ ไข่เค็มไว้ให้หนู หนูเอาไปกินนะลูก” ข้าพเจ้าขอบคุน และรับกล้วยกับไข่มาจากคุณป้า ความรู้สึกตอนนั้นข้าพเจ้าภูมิใจมากคิดว่า ใครคนหนึ่งที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน คุยกันไม่กี่ครั้ง ยังมีความรู้สึกห่วงใยเรา นึกถึงเรา แบ่งเก็บของกินให้เรารอวันที่เรากลับมาทำงาน ก่อนออกจากห้อง “ป้าขอเบอร์โทรหนูด้วยนะ ป้าอยากไปเที่ยวบ้านหนู” เราพูดคุยกันด้วยใจที่เป็นบวก ด้วยมิตรภาพที่ดี จนข้าพเจ้าลืมไปเลยว่า มีปัญหาที่ยังค้างคาใจอยู่

คุณป้านอนรพ.ประมาณ 2 สัปดาห์ ให้ยาครบจนอาการดีขึ้น ขาขยับขมวดจนเกือบปกติ แพทย์ให้กลับบ้านได้ เปลี่ยนจากยามาเชื้อแบบฉีดเป็นยากินชนิดเดียวกันแต่อยู่ในรูปแคปซูล ซึ่งคุณป้าบอกว่าเคยกินตัวนี้แล้วมีอาการจุกแน่นหน้าอก แต่ก่อนนี้เคยปรึกษาเภสัชกรแล้วไม่ใช่อาการแพ้ยา แต่ให้แกะแคปซูลออกก่อน คุณป้ากังวลกลัวจะมีอาการอีก ข้าพเจ้าแนะนำให้คุณป้ากินหลังมีอาหารเที่ยงและสังเกตอาการ บ่ายๆค่อยกลับบ้าน พอสายๆญาติมารับ (ญาติเป็นพยาบาลรุ่นพี่)คุณป้าก็ไม่ยอมกลับ บอกว่า”รอกินยาให้ไก่(ชื่อข้าพเจ้า)ลูกก่อน” จนญาติพากันงง หลังกินยาไม่มีอาการผิดปกติ คุณป้ากลับบ้านพร้อมญาติด้วยรอยยิ้มอย่างมีความสุข

ชื่อและที่อยู่ขององค์กร ตึกพิเศษชั้น 2 โรงพยาบาลกำแพงเพชร

สมาชิกทีม(รายเดี่ยว) คุณอชิรญา แปงเสน

เป้าหมาย เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานอย่างมีสติ รับผิดชอบต่อตนเอง

ที่มาของปัญหา อารมณ์ ความคิด

กิจกรรมการแก้ปัญหา/การพัฒนา

การแก้ไขปัญหาโดยการใช้สติ คิดไตร่ตรองกับสิ่งที่เกิดขึ้น โดยเริ่มมองที่ตัวเราก่อนและคิดถึงผลที่จะตามมาภายหลัง หรือนำการพัฒนาจิตมาใช้ในองค์กร (MIO : Mindfulness in Organization)

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น บุคลากรทำงานร่วมกันอย่างมีความสุขภายใต้การบริการด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ และรู้จักบทบาทของตนเอง

ผู้รับบริการปลอดภัย และมีความสุข

บทเรียนที่ได้รับ

ทุกคนมีหน้าที่ มีบทบาทที่แตกต่างกันไป เพียงทำบทบาทที่อยู่ตรงหน้า ให้เต็มที่เต็มกำลังความสามารถ ผลลัพธ์ที่จะได้กลับมาคือความสุข ความประทับใจ อย่าใช้อารมณ์เพียงชั่วขณะมาทำให้บทบาทที่อยู่ตรงหน้าเราต้องเสียไปด้วย ถ้าคิดได้จะทำให้เราผ่านทุกอย่างไปได้ด้วยดี

และสุดท้ายปัญหาได้ถูกคลี่คลายไปในทางที่ดี พร้อมทำงานเพื่อพัฒนาองค์กรตามบทบาทของเราต่อไป

ทุกสถานการณ์มีของขวัญให้เราเสมอ ถ้าคำนี้คือ....บทบาทนี้เราทำเพื่อ
ใคร เราจะได้รับของขวัญจากผู้ที่ได้รับจากเรา นั่นคือความสุข